

SREDA, 4.9., sv. Rozalija Sicilska , dev., spokomica. 7.30: v priprošnjo za zdravje + Majda HRASTNIK in Ivan
ČETRTEK, 5.9., sv. mati Terezija , redovnica, red. ust. 19.00: + Štefanija KLEPEJ + Marta JERŠE
PETEK, 6.9., sv. Zaharija , prerok 7.30: + Ivana RAMŠAK 19.00: +starši Neža, August PINTER in sorodniki + Srečko GERŠAK
SOBOTA, 7.9., sv. Regina , devica, mučenka 19.00: + Jože ROZMAN in sorodniki + Ivan VRANJEK
23. NEDELJA MED LETOM, 8.9., Marijino rojstvo 7.00: + živi in + farani 9.00: Bogu in Materi Božji v zahvalo ob obletnici skupnega življenja; za zdravje in blagoslov v družini 10.30: Marija Gradec: + Tilka ŠKORJA

Zahvala za čiščenje in krašenje v avgustu mestu **Laško**. V septembru čistijo in krasijo **Gaberno, Lahomšek, Trojno in Ojstro**.

leto dopolnili 75. leto življenja, odhajate iz aktivne duhovniške službe. Kot kaplan v Trbovljah in v Celju ter kot vikar v Mariboru ste bili odličen in uspešen katehet, pridigar in spovednik. Povsod ste zapustili najlepše spomine. Zadnjih 20 let ste nadžupnik v starodavni, obsežni in zahtevni župniji sv. Martina v Laškem. Vrsto let ste jo oskrbovali sami, brez duhovnega pomočnika. Z življenjem ste potrjevali, kar ste učili, zato Vas verniki cenijo in spoštujejo. Radi Vas imajo zaradi Vaše srčne dobrote in vedrosti.

Cenim Vašo pripravljenost, da ste se prostovoljno odpovedali župniji, ko ste sprevideli, da so leta storila svoje in da predvsem stanje cerkvenih poslopij terja mlado moč. Vi boste mogli storiti še mnogo dobrega in svojega naslednika podpreti v rednem dušnem pastirstvu in mu, bogati na življenjskih izkušnjah, v težavah modro svetovati. Želim, da bi bila jesen Vašega življenja zdrava in sončna in Vas v Gospodu pozdravljam!"

Maksimilijan Držeknik, škof

21. NEDELJA MED LETOM, 25.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + Franc, 10. obl., in žena Amalija KNEZ + Franc GUČEK, 5. obl., in sorodniki 10.30: v zahvalo za 80 let življenja in za zdravje PONEDELJEK, 26.8., sv. Zefirin , papež 7.30: + Stanislav PUŠNIK, 5. obl. + Jože - Pepi STARC (zadušnica)
TOREK, 27.8, sv. Monika , mati sv. Avgušтина 19.00: + Teja BOLARIČ, 2. obl. + Ludvik VERBOVŠEK
SREDA, 28.8., sv. Avguštin , škof, cerkv. uč. 7.30: + Majda HRASTNIK + Ferdinand KRSNIK
ČETRTEK, 29.8., Mučeništvo Janeza Krstnika 19.00: priprošnja za zdravje otrok in vnukov + Adelbert OJSTERŠEK, obl.
PETEK, 30.8., sv. Feliks , mučeenc 7.30: + Franc PEČNIK, Marjan TISELJ in starši 19.00: + Justina ŠKORJA + Fanika BOUHA
SOBOTA, 31.8., sv. Nikodem , Jezusov učenec 19.00: + starši Katarina, Štefan ter vsi NOVAKOVI + Frančiška LOMBERGAR (Kamnik)
22. NEDELJA MED LETOM, 1.9. angelska ned. 7.00: živi in + farani 9.00: + Anton OJSTERŠEK, obl., starši OJSTERŠEK in MLAKAR + Olga KRAJNC 10.30: Sv. Mihael: + Marica URANKAR
PONEDELJEK, 2.9., sv. Antonin , mučenec 7.30: + Anika VODIŠEK + Karolina REZEC
TOREK, 3.9., sv. Gregor Veliki , papež, cerkv. uč. 19.00: + Vinko LEŠEK + Ana KOLŠEK, obl., starši, bratje in tri sestre + Terezija KLEPEJ

MARTINOVA LILIJA

25. avgust 2019, leto 11, št.:28

Posnetek nadžupnika
Franca Ksaverja Korbana,
ob blagoslovu zvona v p.c.
sv. Katarine, 3. junija 1973

Spomini na Franca Ksaverja Korbana

Moji spomini na gospoda nadžupnika Franca Ksaverja Korbana so: bil je izvrsten človek, izvrsten duhovnik od prihoda v laško župnijo do odhoda k Bogu, v nebesa!

Pri pripravi na sveto birmo smo poslušali njegove razlage, ki pa smo jih morali znati na pamet: kaj pomenijo svetniki na oltarjih, posebno na glavnem, njihova imena, kaj pomenijo predmeti, ki jih imajo v rokah. Razložil nam je napis na obočnem delu, kjer se že omenja Karitas.

Bil sem ministrant. Takrat je bilo maševanje še pred gomjnim oltarjem in obhajilo je podeljeval pri obhajilni mizi, ki je segala od desnega do levega zidu. Verniki smo klečali, ministrant pa je spremljal duhovnika, ko nam je delil sv. obhajilo.

Organistu Drolcu, ki je stanoval v večstanovanjski hiši pred cerkvijo, kjer še zdaj stoji lep divji kostanj, smo zraven štedilnika nanosili v zabojnik drva iz kleti. Pekel je hostije in v zahvalo za postorjeno delo nam je dal ostanke, odrezke hostij.

Njive na Strmci in v Jagočah so bile takrat posejane s pšenico. Vse je bilo treba požeti in povezati ročno in pripeljati v kozolec, ki je stal na današnjem mestu doma starejših. Ko je bilo suho, so pšenico mlatili tako, da so iz župnišča napeljali kable. Na poslopju je bil ogromen mlatilni stroj, ki ga je mojstrsko upravljali ključar Zalokar, po domače Falentič, doma v Harju.

Tudi travo v Jagočah in na Strmci so kosili ročno ter jo z voli suho pripeljali pod kozolec. Po glavni cesti do laškega mostu so vlekli dva voza hkrati, nato pa po enega. Ko je bilo spravljeno seno pod streho, so s strojem že delali kocke. Delo je bilo zelo naporno, saj je bilo treba kocke zvezati z žico, jih prepeljati na železniško postajo, jih zložiti na vagone, prav tako slamo. Čeprav je za vsa gospodarska dela skrbel Falentič s svojimi domačimi, sta njegov dom in domačija bila lepo urejena.

Seveda za delo v župniji ni manjkalo pomoči. Nasproti cerkvi v Laškem sta stanovali samski ženski Lojzka in Ivanka. Večinoma sta se preživljali z delom v župnišču, zato so jo poimenovali kar »farovski ženski«. Ključar in ostali farani so poskrbeli, da je bilo dovolj hrane za delavce, po domače »taberharje«. Ne smem izpustiti odlične in prijazne kuharice Rozike, ki je znala iz majhnih zalog pripraviti dovolj okusne hrane. Bila je specialistka, ki je prej kuhala tudi na škofiji v Mariboru.

Gospod župnik se je na žeganja pri kapelicaх v Rečici, Rifengozdu, na Marija Gradcu in druge kraje, pripeljal z Rogovim kolesom, prav tako na spoved k bolnikom. Na krmilu kolesa je

imel obešeno torbo in v njej potrebne stvari. Na Šmihelu ni bilo prave ceste, zato so mu za opravilo na omenjenem kraju pomagali nositi stvari. Včasih se je znašel in se na Šmihel ali Šmohor peljal s konjem.

Na Šmihelsko nedeljo so počakali, da je z župnikom Sv. Jedert nad Laškim prišla procesija s Sedraža preko Tmovega hriba in Kuretnega. Pri vsakem križu ali pa pri kapeli so čakali verniki in se pridružili, tako je na kraj prišla prava procesija. To je nepozabno.

Ko smo bili pri verouku, je gospod župnik občasno prosil nas otroke, da smo šli v trgovino po olje, milo in razne druge stvari, ki jih je potrebovala kuharica Rozika. Imela je zvezek in v njem je bilo napisano, kar je bilo potrebno za kuhinjo. Gospod župnik nam je kovance zavil v listek, ga zalepil ter napisal točno, koliko kovancev je notri. Prodajalke kovancev niso štele, ker so župniku zaupale, potem pa so se v zvezek podpisale.

Ne morem pozabiti leta 1957: oče je bil brez službe in je dobil trombozo, zato ni mogel več delati. Imeli smo živino in konja, zato nam je samo govoril, kaj in kako naj delamo. Bili smo zelo številčna družina. Gospod župnik pa je rekel pri verouku, naj se oglasim v zakristiji. Vprašal me je, če imamo doma olje in sladkor. Dal mi je toliko denarja, da sem lahko šel v trgovino kupit kar smo potrebovali, in odnesel domov. Bil je zlat človek.

Ko so očeta začasno odpustili iz bolnišnice, ker ni bilo denarja za plačilo stroškov, je ležal doma. Zdravniki so mu dali pismo za domačega zdravnika. Oče je doma nad paro to pismo odprl, a ga ni znal prebrati. Prosil je župnika, naj mu ga prebere. Ko ga je župnik prebral, mu je rekel: »Moj dragi, nogo ti bodo odrezali.« Vsi smo bili čisto iz sebe. Oče ni hotel podpisati, da se strinja z operacijo. Potem so ga zdravili na klasičen način, nekaj pa doma. Tako je Oče umrl 21 let pozneje, pa ne zaradi noge. Če ne bi župnik povedal namena zdravnikov, bi očetu takrat odrezali nogo. Kako bi bilo potem, se ne ve.

Takrat so tudi precej beračili napol slepi in tisti, ki so bili zaradi vojnih časov ob roke in noge, pa jim nadžupnik Korbana ni obrnil hrbta.

O gospodu župniku Korbani bi lahko še veliko napisal, a naj zaključim. Večinoma je bil pravi dobrotnik, v svetišču pa pravi Božji pastir. Sedaj oba z gospodom Jožetom Horvatom uživata zasluženno rajsko veselje. Naj se radujeta.

Orumenele arhivske listine so v teh dneh, ko se spominjamo 40 letnice odhoda nadžupnika Franca Korbana h Gospodu

še posebej zanimive. Ustavil sem se ob dveh dokumnetih, ki govorita o takratnem času in načinu vodenja laške nadžupnije. Najprej sem se mudil o b izrečeni kazni leta 1964 zaradi organiziranja romanja z avtobusom na Ptujsko Goro.

ODLOČBA O PREKRŠKU (Opr. št. UK-1258 /64)

Okrajni sodnik za prekrške v Celju na predlog tajništva za notranje zadeve skupščine okraja Celje št. I/1-8-0-Z-1343/1 z dne 8/12-1964, na podlagi člena 54 in 129 temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 2/59) ter po izvedenem upravno kazenskem postopku odloča:

Obdolženi KORBAN Franc, sin Jožeta, roj. 19/11-1902 v Loki pri Zidanem mostu, nadžupnik v Laškem, stanujoč Laško št. 197, p. Laško je kriv:

da je dne 2/9-1964 organiziral in vodil izlet skupine državljanov tako, da so z avtobusom odpotovali iz Laškega na Ptujsko goro in se preko Ptuja vmili v Laško ne da bi v smislu člena 8 zakona o prekrških zoper javni red in mir pismeno priglasil javno prireditel občinskemu organu za notranje zadeve. Je torej organiziral in vodil nepriglašeno javno prireditel.

S tem je storil prekršek po členu 17 točki 4 zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list SRS, št. 38/59) in se na podlagi člena 17/1 navedenega zakona kaznuje z denarno kaznijo din 5.000 (pettisot).

Denarno kazen je treba plačati v roku 5 dni po pravnomočnosti te odločbe v korist sklada socialnih ustanov SRS. V primeru neplačila se bo denarna kazen v smislu člena 26 TPZ spremenila v nadomestno zaporno kazen v roku trajanja 10 (deset) dni.

Pravni pouk: Zoper to odločbo je dopustna pritožba na Senat za prekrške pri RSNZ SRS v roku 8 dni po prejemu te odločbe, vložiti pa se pri sodniku za prekrške, ki je izdal to odločbo. Pritožba je lahko pismena, ali pa jo obdolženec poda ustno na zapisnik pri iste sodniku za prekrške. Pritožba je takse prosta.

Če je prvi dokument iz takratnega realnega življenja družbe, pa naj bo drugi iz cerkvene korespondence. Leta 1977 je škof ordinarij Maksimilijana Držičnik, ob dopolnjenem 75 letu službovanja nadžupnika Korbana povabil, da se odpove župniji. V začetku junija 1977 je nadžupnik Korbana napisal odpoved z željo, da se to zgodi po novi maši takratnega novomašnika Jožeta Berginca, ki je bil četrti duhovni poklic v času njegovega dvajsetletnega vodenja laške nadžupnije.

“Po 47 letih dušnopastirskega dela, ko boste še to